

hodže, pola ludzi naprosyt. Tomu woprawi
dže siju zwinu, hdyž jeho wuhladam.

Měrcin: Njimejčk mi za što, Kuzěžě! Wj se na puću,
zo so wam zeudže kaž kuzizej Čušłakej, ko-
tryž sebi pjinyzys na drohu dan' pozčowaš,
droho kupowasě a tunjo předawasě, a do kła-
dy hižo dopředka pětřjebowasě.

Mikławo: Itw pak mam činić! Tak so synam zeudže
při koklatej skuposci nanow; potom so nje-
možeruy džiwać, zo sebi gich smjereć mjeja.

Měrcin: Wohidna skuposc' wasěho nana by tej naj-
měrnisěho čłowjeka roznjimdric' wolta,
bych thal, bych-li rjekt, zo bych rady na si-
byriicy wisat, ale to možu wam z dobrym
swědomjom wobkrucić, tajkoho čłowjeka
wobkradusjě, mi ani spicy žel byta nyby.

Mikławo: Taj mi hišće jom to'u zeznam, zo sebi
jón přehladam.